

לעשות עוד פעם אחרת אחר הליוי
בהשלימות האמור:

ע"כ לריך כל איש הישראלי צתיקון המדות
לשום עיניו ולצו על דרכיו להעלות
כל המדות הנפולין, דהיינו בכל מדת שהוא
נופל בזמן מן הזמנים בדברים חילוניים ח"ו
כגון אהבה חילונית או יראה חילונית,
יגזיה ח"ע עם אותה המדה למעלה
כמצואר לעיל, וע"י זה המול ימול צשר
ערלת לצבו, ויזכה לכל האמור למעלה כמו
האבות ע"ה, כי בכל מקום שיראה צעיניו
וצאזניו ישמע, אם עיניו צראשו ויראה שם
שום מדה מהמדות עליונות הנפולים,
כגודע שהמדות עליונות נפלו אף בין
העמים ובכל העובדות שלהן, וצפרע
בשצעה עממין שכיו צארן ישראל שנלעוו
ישראל עליהם בלא תחיה כל נשמה ק"ט, ששם
היו ממש עיקר נפילת המדות עליונות בכל
אחד מהאומות מדה אחת ק"י, אשר ע"כ
נאמר בעמלק ק"י עמלק יושב צארן הנגב, כי
נגב הוא דרום וגודע ק"ב שדרום הוא מדה
אהבה, ששם היה ציותר למאוס האהבה
הנפולה, וע"כ נאמר באברהם אבינו ע"ה ק"ג
הלך ונסוע הנגבה, שכל נסיעתו והילוכו
בעבודת ה' היה צתיקון מדה האהבה
לאהוב שמו הגדול ולאהב אותו צפי
הצרות, שעל זה נקרא אברהם אבינו ק"ד
שהוא מדה החסד שהיה מדתו הנקרא על

מלחמות הילכה"ר הנקרא ערל ק"ד כגודע שצא
על ידי שערלה חופפת על הצרית, מפני
שהוא כבר סילק הערלה מן הצרית בגשמי
וצרוחני ונסתלקה ממנו גם כן מלחמת
הילכה"ר הנקרא ערל שצא מלד הערלה, לא
זכה פ"י לא נלח הילכה"ר והערלה חופה על
הצרית עדיין, וגם ילכה"ר הנקרא ערל אחוז
בהערלה להלחם בו, וצפרע צתאוב ההוא
שהוא פגם הצרית צמעשה ח"ו, ומשקעו
צתאוב ההוא בין צהיתר צמותרות וצכוונת
חילוניות ואפשר שיצא ח"ו לידי ציאות
חסרות ג"כ, וזהו כנגדו להלחם בו והבין:

ולבן ע"י שהוליד אברהם אבינו ע"ה את
יחזק צנו אחר שליווהו ית' על מצות
מילה ומל ח"ע, נאמר ק"י כי צילחק יקרא לך
זרע, שהוא נקרא צשם זרע, משא"כ
ישמעאל שגולד קודם מצות מילה ערס שמל
ח"ע שאינו נקרא צשם זרע, ואף שקיים
ח"א ע"ה את כל התורה כולה ק"י והכיר
את צורחו בן שלש שנים ק"י, מ"מ מאחר שלא
נשלם כריתת הערלה ע"י עובדא והבין, ולא
רצה לקיים המצוה בעלמו כל זמן שלא
נלטווה מפי הגבורה אף שקיים כל המצות,
מאחר שהצרית נקרא כל שכולל כל המדות
כמצואר, היה לריך לעשותו בשלימות
הגמור להיות מצווה ועושה כי גדול
המצווה וכו' ק"ה, ואם היה מל את עלמו צלי
ציווי לא היה שלימות גמור, ולא היה אפשר

מצרים בלילות. קד. סוכה נב ע"א. קה. בראשית כא, יב. קו. יומא כח ע"ב. קז. ב"ר ס"ד, ד.
קה. קידושין לא ע"א, גדול מצווה ועושה ממי שאינו מצווה ועושה. קט. דברים כ, טז. קי. ע"י בס'
לקוטי תורה (אריז"ל) פ' לך עה"פ את הקיני ואת הקניזי, כי בא"י יש בה עשרה אומין כנגד עשרה מדות
שבקדושה, והז' מהם שהם תחתונים יכלו ישראל לכבוש וכו'. וע"י בס' זאת זכרון פ' אמור בשם הבעש"ט,
דהז' אומות שבא"י הם נגד ז' מדות זה לעומת זה. קיא. במדבר יג, כט. קיב. ע"י זוהר ח"א דף רנט
ע"א, דרום איהו חסד. (וכידוע חסד הוא אהבה). קיג. בראשית יב, ט. קיד. ישעיה מא, ח.

שמו, וכן בכל העמים מהשצעה עממין
 היה ממש למלוס המדות הנפולין, ועל כן
 נלעוו ישראל עליהן בלא תחיה כל נשמה
 שאם היו מקיימין המלוכה כמו שנלטו היו
 מעלין כל המדות מן השצירה, שכך ראתה
 חכמתו יתברך שעל ידי כן יתעלו המדות
 כולן מן השצירה, והיה חקף כל הטובות
 והישועות שיחיה אחר ימות המשיח אי"ה
 במהרה בימינו, אך ע"י שלא קיימו המלוכה
 כראוי והותירו והחיו מן השצעה עממין לא
 נתעלו המדות, ועי"כ נפלו ג"כ צמדות
 שצצירה ולא ניתקן ערלת לצדם וצאו עי"ז
 לקלקול פגם הצרית, וכמש"ה קט"ו וצרגליהם
 תעכסנה וכמה פסוקים כיוצא בזה, ורוע
 המדות גרם להם קלקול הצרית כמ"ש
 למעלה:

ולזה אמר כלב בן יפונה עלה ועלה
 וירשנו אותה ק"ב, שגם אנו נעלה
 למעלה כל המדות המלומלמים בהן ע"י
 שיסייעינו צוראינו לזה, כי מלכותו בכל
 משלה ק"ב אפילו בקליפות להעותן לכל אשר
 יחפון, וכמו שאמר הכתוב ק"ב הם כל צער
 מפני ה', ועל כן נאמר ק"ב ויהם כלב את
 העם, ע"י צה"י הם שהוא הם כל צער וגו',
 שצידו לסייעינו להעלות כל המדות הנפולין
 שמסר לנו ההנהגה זו אך לו הכח
 והממשלה לעשות כרצונו אחר שיחיה
 הכתעוררות מאתנו, והש"י יחזק את לצבינו
 לעבודתו ית' שמו אמן סלה נלח ועד וכן
 יהי רצון צילא"ו:

*

ויאמר ה' אל הצרם לך לך וגו', וילך
 הצרם כאשר דבר אליו ה' וילך
 אחרו לוט. להצין הלא מתחלה כתב בלשון
 אמירה ויאמר ה' אל הצרם, א"כ הוה ליה
 למימר וילך כאשר אמר אליו ה', ולמה
 שינה הלשון וכתב כאשר דבר. אך האמת
 הוא דאצרכם היה מרכבה לצבור צ"ה ק"ב,
 והנה אמירה נקרא מחשבה כמאמר ק"ב
 אמרו בלצצכם, והדיבור הוא מדריגה
 עשירית כנודע ק"ב, והנה בשציל הצרכם
 אצונו ע"ה לא היה לריך מחשבות הצורה
 להחגלות ולצא אל הדיבור, כי היה משיג
 מחשבת הצורה צ"ה שרצונו וחפצו שילך,

וע"ב נאמר קט"ו וכל העם אשר ראיונו
 בתוכה אנשי מדות, שהכוונה הוא
 כאמור שהמדות הנפולין היו מלומלמים
 בהם, והמרגלים הלשינו ואמרו אפילו בעל
 הבית כביכול אינו יכול להוליא כליו
 משם ק"י, כי נודע ק"י שהמדות נקראים כלים
 והמדות הנפולים נקרא שצירת הכלים
 כנודע, והם כחשו והלשינו שכביכול אפילו
 בעל הבית אינו יכול להעלות המדות
 הנפולין משם, וכחשו בדבר שכל עיקר
 עצודתינו חלוי צו, שלכן היה עונשן גדול
 מאוד גם כן קט"ט:

קטו. ישעיה ג, טז. קטז. במדבר יג, לב. קיז. סוטה לה ע"א. קיח. שבירת הכלים (מדות הנפולין)
 מוזכר בכתבי האריז"ל כמ"פ, ע"י ע"ח שער שבירת הכלים. וע"י להלן מס' שבת דף תקטו ד"ה וכל הכנה,
 וז"ל, והנה כל המדות והשכליים הם כלים, להיות בתוכה שורה אלהות. וע"ע להלן פ' שלח דף רסו ד"ה
 ויהם. קיט. ע"ע להלן פ' שלח דף רסו ד"ה ונודע. קכ. במדבר יג, ל. קכא. תהלים קג, יט. קכב. זכרי'
 ב, יז. קכג. במדבר שם. קכד. ב"ר מז, ו. האבות הן הן המרכבה. קכה. תהלים ד, ה. קכו. עמש"כ
 לעיל ריש פ' נח אות ב.